

المعراج النبوي

ممشى برکات سجدہ

عزیزم

از علل غیبت وجود مبارک امام زمان علیه السلام، ظلم و فسق مردمان است؛ لذا: غیبت آن نازنین الهی، غیبت از دارالظالمین (خانه ی ظلم کنندگان) گفته شده است. (کمال الدین ۲: ۳۸۱) حال که چنین است، چگونه می شود که شدت یافتن ظلم و جور و پرشدن زمین از آن، سبب ظهور شود؟! اگر کسی چنین عقیده ای را ابراز کند، یا ناشی از شدت حماقت و جهالت وی است، یا مأموری است برای سیاه نمایی صورت زیبای اعتقاد به مهدویت.

بلکه به عکس؛ برای تعجیل در ظهور و زمینه سازی آن، آن چه که باید بیشتر و شدیدتر شود، بعضی از حسنات در رابطه با وجود مبارک امام زمان علیه السلام، در میان شیعیان و دوستان ایشان است.

عزیزم

آن حسنه ای که چاره کار و راه خلاص شدن از نکت غیبت است، در همان حدیث شریفی است که امام عسکری علیه السلام فرمودند:

«إِذَا غَابَ صَاحِبُكُمْ عَنْ دَارِ الظَّالِمِينَ فَتَوَقَّعُوا الْفَرَجَ» (کمال الدین ۲: ۳۸۲)

هنگامی که صاحب شما از دارالظالمین غایب گردید پس متوقع فرج باشید.

و این همان دستور وجود مبارک امام صادق علیه السلام به بعضی از خواص اصحابشان است، که فرمودند:

«تَوَقَّعْ أَمْرَ صَاحِبِكَ لَيْلِكَ وَنَهَارِكَ» (اقبال الاعمال ۱: ۳۶۸)

بهار ظهور امر (امامت، ولایت و حاکمیت) صاحب (قرین و مالکت) را به هر شب و روز رخ داده بدان و زمین را از آن فرا گرفته بدان.

و از تکرار و تأکید بر آن، اهمیت این امر روشن می شود، تا جایی که می توان گفت: این امر دستورالعمل تربیتی اصحاب خاص امام زمان علیه السلام می باشد.

پس بایستی:

اولاً وجود مبارك امام زمان عليه السلام را به عنوان «صاحب»: مالك حاضر و ناظر بر خود، و امور و عملکرد خود دانستن.

ثانياً توقع فرج:

معنای دم دستی و سطحی «توقع» چشم به راه بودن است. از آثار چشم به راه بودن و انتظار، جذب آن چه مورد انتظار است به طرف خود و یا هل دادن آن به سمت موقع و محل وقوع است.

و به معنی عمیق و دقیق آن، توجه به تحقق ظهور فعلی آن در حال است، نه انتظار آن در آینده. مؤثرترین شیوه برای شکافتن پرده ی غیبت این است، که، عده ای از محبتین آن حضرت، همدل شده براین معنا مواظبت کنند، امید آن است که عامل به دستور آن حضرت بوده، و به فضل الهی به سبب آن تسهیل در امر ظهور گردد که فرمودند:

«وَلَوْ أَنَّ أَشْيَاعَنَا -وَفَقَّهَهُمُ اللَّهُ لِبَطَاعَتِهِ- عَلَى اجْتِمَاعٍ مِنَ الْقُلُوبِ فِي الْوَفَاءِ بِالْعَهْدِ عَلَيْهِمْ لَمَا تَأَخَّرَ عَنْهُمْ الْيَمْنُ يَلْقَائِنَا» (احتجاج: ۲: ۴۹۹)

اگر شیعیان ما که خداوند توفیق طاعتشان دهد، در راه ایفای پیمانی که بردوش دارند، همدل می شدند، فیض ملاقات ما از ایشان به تأخیر نمی افتاد.

و در پیمون این مسیر و رسیدن به مقصد (همتی برای گشودن قفل غیبت)، دو استمداد می تواند مشکل گشا باشد: یکی «یا علی»؛ دومی «یا زهرا» -صلوات الله علیهما-

- «یا علی» با خواندن روزانه «ناد علی» و تکرار «یا علی» ۱۲۱ بار بعد از خواندن آن.

- و استمداد از ساحت مقدسه «زهرا ی مرضیه» علیها السلام با خواندن حدیث کسا.

به توصیه بزرگان برای نزدیک بودن این دو عمل به اجابت در حین انجام هر کدام، ظهور را تحقق یافته بدارید، که همان معنی دقیق «توقع» امر ظهور است که توضیح داده شد.

